

Piirtelen ympyröitä viinilasiini tämä ei ole hienostunutta iittalaa, niin kuin en minäkään valkkari kuplii kielelläni ja sommittelee hassuja ajatuksia aivoihini Minun tekee mieli hihittää Nostan katseeni ja näen silmäsi katsot minuun hetken verran kiharasi kehystävät kasvosi, tekevät sinusta mieleenpainuvan minä hymyilen taustalla kuuluvat sanat ne soljuvat peräkkäin, rimmaavat, täydentävät kertovat tarinan ja koko huone on hiljaa niin kuin minäkin tunnen sen ilman, vain melkein haistaa ihmisten keskittymisen viinipullon reunaan valuu steariinia kaavin sitä pois teen palasista sydämen pienennän sitä, suurennan sitä se sykkii sormieni päissä niin kuin sinä viime yönä otit minut syleilyysi painoit lakanoita vasten tyynyyn jossa lukee "olet ihana" ja niin, niin sinä olet ihana, ihana, ihana minä olen niin kesken vailla ääri viivoja vailla sanoja miten voisi kuvailla sitä kun on hukassa omien viivojensa sisällä enkä löydä enää katua näiltä teiltä olen vain ja soljun hiljalleen unista uniin sinun luoksesi